

SANCTORUM MERITIS

S

Anctó-rum mé-ri-tis íncli-ta gaudi-a Pangá-mus, só-ci-i, gé-staque fór-ti-

a: nam gliscit á-nimus pró-me-re cánti-bus Victó-rum genus óp-ti-mum. 2. Hi

sunt quos ré-ti-nens mundus inhórru-it: Ipsum nam sté-ri-li flo-re per-á-ri-dum

Sprevé-re pé-ni-tus, te-que secú-ti sunt, Rex Chri-ste bone, cæ-li-tum. 3. Hi

pro te fú-ri-as sævæ-que susti-nent; non murmur ré-sonat, non que-rimó-ni-a,

Sed corde tá-ci-to mens bene cóns-ci-a Consérvat pa-ti-én-ti-am 4. Quæ

vox, quæ pó-te-rit lingua re-té-xe-re, Quæ tu Martý-ri-bus mú-ne-ra præpa-ras?

Rubri nam flú-i-do sán-gui-ne laure-is di-tantur bene ful-gi-dis. 5. Te,

tri-na Dé-i-tas uná-que pó-sci-mus Ut culpas áblu-as, nó-xi-a súb-tra-has:

Des pa-cem fāmu-lis, nos quoque gló-ri- am Per cuncta ti-bi sæ-cu-la. A-men.